

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Pyewacket
گوش بُرپا

نویسنده: رزمری ویر
(Rosemary Weir)

مترجم: شاهرخ آذری
ویراستار: منصور جامشیر

نگارنہ
Negarneh

سرشناسه: ویر، رزمری، ۱۹۰۵-۱۹۹۵. م.
Weir, Rosemary , 1905-1995
عنوان و نام پدیدآور: گوش برباد / نویسنده رزمری ویر؛
متجم شاهرخ آذری؛ ویراستار منصور جام شیر.
مشخصات نشر: تهران: نشر نگارینه، ۱۴۰۰. ه.
مشخصات ظاهری: ۱۱۶ ص.
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۳۰-۰۸۹-۱
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
پادداشت: عنوان اصلی: .
Pyewacket, 1967
موضوع: داستان‌های نوجوانان انگلیسی -- قرن ۲۰.
Young adult fiction, English -- 20th century
شناسه افزوده: پیکارد، چارلز، تصویرگر
Pickard, Charles
شناسه افزوده: آذری، شاهرخ، ۱۳۳۲-، متجم
شناسه افزوده: جام شیر، منصور، ۱۳۳۹-، ویراستار
ردہ بندی کنگره: PZ7
ردہ بندی دیوی: [ج] ۹۱۴/۸۲۳
شماره کابشناسی ملی: ۷۶۳۲۵۳۸
وضعیت رکورد: فیبا

نام کتاب: گوش برباد (Pyewacket)
نویسنده: رزمری ویر (Rosemary Weir)
متجم: شاهرخ آذری سفرلو
ویراستار: منصور جام شیر
چاپ نخست: ۱۴۰۰ تهران
شمارگان: ۵۰۰ جلد

تهران، میدان ۷ تیر، کوی نظامی، شماره ۲۵، گدپستی ۱۵۷۵۶۳۵۹۱۱
تلفن: ۰۷۱-۸۸۳۱۵۰۵۱-۸۸۳۱۰۰۷۱
دورنگار: www.negarineh.com-۸۸۳۰۷۲۷۸

همه حقوق اثر فقط برای نشر نگارینه محفوظ است

ISBN: 978-964-230-089-1

9 789642 300891

مقدمه

رزمی ویردر سال ۱۹۰۵ میلادی زاده و در سال ۱۹۹۴ درگذشت. او داستان نویسی را از میان سالی شروع کرد. داستان‌های او بیشتر در حوزه ادبیات کودک طبقه‌بندی می‌شود. داستان این کتاب مشهورترین اثر او است. این داستان نخستین بار در سال ۱۹۶۷ میلادی منتشر شد ولی هنوز هم بازنشر می‌شود.

داستان تخلیه هفت خانه از آدم‌های است که گربه‌ای به نام گوش بریده فکر می‌کند با نقشه او و کمک دوستان گربه و همیاری موش‌های خیابانی این کار صورت می‌گیرد اما...

حادثه‌ای اتفاق می‌افتد گربه‌ها در کوچه می‌مانند و با زندگی جدید سازگار می‌شوند.

این کتاب تا کنون به زبان‌های گوناگونی برگردان و در شمارگان زیادی منتشر شده است و می‌شود. همین طور بر اساس این

داستان فیلمی هم ساخته شده است. گچه داستان‌های رزمری ویردرادیبات کودک دسته‌بندی شده ولی این داستان برای تمام سن‌ها مناسب است.

در افسانه‌های اروپایی (Pyewacket) نام جنی با صورت گربه دستیار یک ساحره است. داستان ساحره و گربه دستیارش ارتباطی با شخصیت اصلی داستان که نیمی از یک گوشش را در نبردی از دست داده، ندارد. دلیل نام‌گذاری کتاب و نام شخصیت اصلی از آن جا است که این گربه که در متن فارسی با نام گوش بریده آورده شده، ادعایی کند که Pyewacket جد اوست و از توانایی‌های جدش ارث برده است.

فهرست

۷	خیابان گربه‌ها
۱۹	پیمان نامه پن
۲۹	راز کوچه خوک‌ها
۳۹	گوش بردیده فرمان می‌دهد
۴۹	هیولاها وارد می‌شوند
۵۹	آدم‌ها می‌روند
۶۹	حادثه
۷۹	کارخانه در حال ساخت
۸۹	پیروزی موش‌ها
۹۷	گربه‌ها استخدام می‌شوند
۱۰۷	دوازده گربه

رزماری وی بیر

خیابان گربه‌ها

خیابان گربه‌ها، خیابانی کوتاه و باریک، شاید کمی بزرگ‌تر از یک کوچه بود. انتهای خیابان نزدیک بازار، کمی مرتب و آبروم‌مندو لولی با فاصله کمی از بازار کثیف می‌شد، طوری که انتهای خیابان، نزدیک آبگذر^۱، دیگر نمی‌شد آن را یک خیابان حساب کرد. آن جا را کوچهٔ خوک‌ها می‌نامیدند که فقط هفت خانه در یک طرف آن بنا شده بودند. در طرف دیگر حصار بلندی وجود داشت که پشت آن تکه زمینی پوشیده از علف‌های هرز و خار و خاشاک بود. مردم آشغال‌های خود را آن جا می‌ریختند؛ تکه‌های تخت خواب‌های فلزی پوشیده، دوچرخه‌های قراصنه، حتی لشه خودروهای اسقاطی. مکان جالبی برای بازی بچه‌ها بود، اما اهالی محترم‌تر می‌گفتند آن جا یک افتضاح است و می‌پرسیدند که چرا هیچ کاری برای آن انجام نمی‌گیرد.

۱. آبگذر (در انگلیسی Canal)، مجرای مصنوعی عبور آب است.

زمانی بنا بود آن جایی که کارخانه ساخته شود و روی یک تابلوی بزرگ فرسوده از باد و باران نیز نوشته بودند. اما هیچ کس نمی دانست موقع آن کی خواهد رسید؛ در همین حال بچه ها آن جا بازی می کردند، سگ ها ول می گشتند، پارس می کردند و چاله هایی در زمین می کنند. اما هنگامی که هوا تاریک می شد، بچه ها و سگ ها آن جا را ترک می کردند، زمین به تصرف گربه ها در می آمد. هر کدام از خانه های کوچه خوک ها گربه خود را داشت. در بهترین خانه، نزدیک بازار، یک گربه سیامی^۱ به نام "چیکی" زندگی می کرد. صاحبان این گربه مالک آرایشگاه زنانه بودند. آنان روز را بیرون از خانه بودند و چیکی تنها در خانه حبس می شد.

در خانه دومی یک گربه نرنبارنجی رنگ به نام "جینجر" زندگی می کرد. دو پیروز ن صاحب جینجر او را بسیار دوست داشتند ولی جینجر شخصیت مستقلی داشت و از زن ها خوشن نمی آمد.

گربه خانه سومی گربه ماده آلاپلنگی به نام "مارتا" بود. صاحب آن رانده بیابانی بود که بیشتر وقت ها در خانه نبود. همسر این رانده از گربه ها متنفر بود و برای این اجازه می داد مارتا آن جا زندگی کند چون موش گیر قهاری بود. موش ها از کناره های آبرگذر بالا می آمدند و زنان ساکن کوچه خوک ها را می ترسانند. مارتا هر شب یک موش شکار می کرد و از همین رو اجازه داشت در خانه بماند.

۱. گربه سیامی یکی از نژادهای گربه شناخته شده از خاور دور است. یکی از کشورهایی که زادگاه این گربه محسوب می شود تایلند است که در آن جا به سیامی ها (Wichien-maat) به معنی "جواهر ماه" گفته می شود. در قرن بیستم گربه های سیامی به یکی از محبوب ترین نژادها در اروپا و آمریکای شمالی تبدیل شد.

گوش بریده

آن طرف تر از خانه های اول، دوم و سوم خانه ها مغلوب تر بودند. چهارمین و پنجمین خانه به هم چسبیده بودند، با آجرهای درب و داغون و رنگ های پوسته پوسته شده. دروازه ها کج و معوج که حول لولاهای پوسیده تاب می خوردند و علف های هرز از میان شکاف های بتن باریکه پیاده روی جلوی خانه ها، بیرون زده بود. در خانه چهارمی گربه ماده پیر ملوس و آرامی به نام "اسنویی" زندگی می کرد. این گربه مهربان بود و هیچ گاه هیچ کار شرورانه ای انجام نمی داد. او حتی نمی توانست خود را راضی کند که موشی را بکشد. صاحب او پیر مرد تنها یی بود که خیلی قروقاطی آشپزی می کرد.

در پنجمین خانه بچه گربه سیاه رنگی به نام "پت" زندگی می کرد که سینه اش سفید بود و زندگی بینوایانه ای را می گذراند. یک پسر بچه سرتق که این بچه گربه را به عنوان هدیه عید گرفته بود، همیشه او را این طرف و آن طرف می کشاند و اذیت می کرد. پت به سرعت از کوره در می رفت که البته عجیب هم نبود چرا که او یک بچه گربه بسیار ناراضی بود.

ششمین خانه، در مرحله تخریب قرار داشت، با پنجره های شکسته که با مقوا پوشیده شده بودند و دری که هیچ وقت درست و حسابی بسته نمی شد. این خانه متعلق به دریانوردی بود که با زن و دخترش زندگی می کرد. مرد دریانورد به ندرت در خانه پیدا می شد. آن ها گربه ای به نام "سام" داشتند که از نژاد گربه های

مانکس^۱ بود و دم نداشت. دم نداشتن او در اثر حادثه نبود بلکه نژادش این چنین بود. گربه‌های نژاد مانکس دم ندارند و در طول تمام زندگی تلاش می‌کنند که دیگران آن‌ها را همان طور که هستند قبول کنند. هیچ‌کس، حتی یک گربه دوست ندارد که درباره ظاهرش شوخی کنند یا طنز بگویند.

هفت‌مین خانه که در کنار آبگذر قرار داشت، در واقع یک خانه نبود. یک دخمه بود و مایه آبرو ریزی کوچه. پیرمردی در آن ساکن که کارش خرید خرت و پرت بود. پیرمرد با اسبچه^۲ خیلی پیروگاری دور شهر می‌گشت و بارآت آشغال می‌آورد و در حیاط پشتی خانه انبار می‌کرد. گربه او یک گربه نر بزرگ بود که تمام بدنش جای زخم دعواهای متعدد داشت و فقط یک چشم مش به درد بخور بود. یکی از گوش‌هایش نیز نیمه نصفه بود. نامش "پای‌واکت" (Pyewacket) یا گوش‌بریده بود که زرنگ‌ترین و زیرک‌ترین گربه خیابان، شهر و چه بسا دنیا بود.

هفت گربه کوچه‌خوک‌ها زمین خالی را ملک خود می‌دانستند. هر چند که قادر نبودند دیگر گربه‌های شهر را از

۱. گربه مانکس (Manx cat) گونه‌ای از گربه‌های خانگی است که در جهش طبیعی دمش کوتاه شده است. مانکس گربه‌ای است که آب بازی را دوست دارد و هوش خوبی دارد. مانکس گربه مهربان است که دوست دارد خانواده و اشیاء خود را از خطرات دیگر حیوان‌ها در آمان نگه دارد.

۲. اسبچه یا پونی، اسبی کوچک هستند که قد آن‌ها کم‌تر از ۱,۵ متر است. اما هر اسبچی که قدر کوتاه است اسبچه به حساب نمی‌آید. اسبچه‌ها اعضای نژاد خاصی از اسب‌ها به شمار می‌روند. نژاد اسبچه انواع گوناگونی دارد. اسبچه‌ها را بر حسب قدشان به سه دسته تقسیم می‌کنند: تا ۱,۲۴ متر، تا ۱,۳۴ متر و تا ۱,۴ متر.

گوش بریده

آن دور نگه دارند، ولی هرگاه آن ها را می دیدند با آن ها بخورد ناخوشایندی می کردند. حتی اسنویی که قادر نبود با کسی نامهربان باشد، پشت به آن ها می کرد و از آنان دور می شد، در حالی که دماغ صورتی رنگ کوچکش صورتی ترشده و موهای سفید پشتیش سیخ می ایستاد. چیکی، همان گربه سیامی بخورد ددمنشانه و برتری جویانه جنون آمیزی با گربه ها داشت. پت، ساده بگوییم پُررویی می کرد. مارتازبانی به کار می برد که یک خانم نمی بایستی به کار بیرد. سام، این گربه نژاد مانکس و جینجر با تمام گربه نرهای دیگری که به آن جا می آمدند جنگ می کردند. اما این فقط گوش بریده بود که گربه های دیگر از او وحشت داشتند. هیچ کس به خود جرأت نمی داد شب او را بیند زیرا باور داشتن چیزی عجیب در وجود او است. گفته می شد یک موجود طبیعی نیست و می گفتند که در چشم سالم او نگاه غریبی موج می زند. هیچ کس نمی دانست کدام گربه شجاعی توانسته نیمی از گوش چپ او را بکند، اما همه باور داشتند که این اتفاق باید خیلی پیش ترا فتاده باشد. آن ها می دانستند که هیچ گربه ای جرأت جنگیدن با گوش بریده بزرگ، هول انگیزو عجیب و غریب را ندارد.

برای شش گربه کوچه خوک ها، گوش بریده هم رهبر و هم دوست بود. به نظر اسنویی گوش بریده یک آقای کامل بود و مارتاز هم این را قبول داشت. سام و جینجر او را خیلی ستایش می کردند؛

پت، بچه‌گربه، او را مثل یک قهرمان می‌پرستید و حتی از چیکی شنیده شده بود که گوش بریده، گربه بسیار باوقاری است. اما مسئله‌ای بود که ذهن آن شش گربه را به مدت زیادی به خود مشغول کرده بود و آن اسم عجیب غریب "گوش بریده" بود. شهر پراز گربه‌هایی به نام‌های توم، بلکس، پوسکین یا فلا فبود، اما گوش بریده! آیا تابه حال کسی چنین اسمی شنیده است؟

سرانجام گربه‌ها این موضوع را فهمیدند. البته خود گوش بریده داستان را گفت.

آن شب همه گربه‌های کوچه‌خوک‌ها نزدیک بوته‌های علف‌های هرز، در همان قطعه زمین خالی گرد آمده بودند. گفته می‌شد که خرگوشی آن جادیده شده، ولی معلوم شد خرگوش که نه بلکه خرس پارچه‌ای کهنه، یک اسباب بازی بوده که از کهنه‌گی پشم‌هایش ریخته و بچه‌ای آن را از کالسکه خود بیرون انداخته است. یک شب گرم خداداد روشن بود. گربه‌ها در حالت راحت و کرختی بودند، طوری که وقتی جینجر پیشنهاد داد برای شکار موش بروند، هیچ کدام از گربه‌ها علاقه‌ای نشان ندادند. مارتا گفت بی خیال... و مشغول تمیز کردن پنجه‌های خود شد. پنجه‌هایش سفیدرنگ و بسیار تمیز بودند و مارتا از داشتن آن‌ها احساس غرور می‌کرد و حتی تمیز نگه داشتن آن‌ها نیز به او حسی از غرور می‌داد.

گوش بریده

چیکی خمیازه عمیقی کشید، طوری که بافت صورتی روشن
داخل دهان و دندان‌های سفید و تیزش پدیدار شد، بعد گفت:
«بیایید بنشینیم و گپی بزنیم. یک گفت و گوی اندیشمندانه راهی
با فرهنگ برای گذراندن وقت.»

جینجر با حالتی تهی در نگاهش فقط گفت: «ها؟»
گوش بریده با پوزخندی شرورانه گفت: «منظور چیکی این که
گفت و گو عمل هوشمندانه‌ای هست.»
چیکی با بی‌صبری گفت: «نه هر نوع گفت و گویی. گفت و
گوی که خوب... خوب... خوب...»
پت با اشتیاق پرسید: «یعنی این که پرسش‌های مطرح
شود؟ مثل این که چه اتفاقی برای دم سام افتاده؟»
چیکی فریاد زد: «نه این نیست. در هر حال همه می‌دانند
که سام هرگز دم نداشته، گربه‌های نژاد مانکس مادرزادی دم
ندارند.»

پت با کنجکاوی پرسید: «چرا؟»
چیکی اقرار کرد: «نمی‌دانم، سام آیا تو می‌دانی؟»
سام با سستی گفت: «سرنخی ندارم، هر چند برای من مهم
نیست، این چیزی نیست که باید در باره آن گفت و گو شود.»
مارتا گفت: «سام تو مؤدب نیستی.»
سام غرغر کرد و گفت: «هرگز مدعی نشده‌ام مؤدب و آقا
هستم، همه آن چه می‌دانم این است که من یک گربه از نژاد

مانکس از جزیره "مان" جایی در دریا، آن طرف ساحل غربی انگلیس قرار دارد، هستم و این را هم می‌دانم که گربه‌های مانکس هرگز دم نداشته‌اند.»

گوش‌بریده با صدای عمیق و رمزآلودی گفت: «البته پیش‌تر دم داشتند و من می‌دانم چرا دم شان را از دست دادند.»
همگی با هم پرسیدند: «می‌دانی؟»

اسنوبی اضافه کرد: «به ما هم بگو، باید اقرار کنم در این باره کنجکاو هستم.»

پت گفت: «چه خوب! بایستی افسانه خوبی باشد.»
گوش‌بریده گفت: «افسانه نیست؛ واقعیت دارد و اگر حرف‌های من را قطع کنی، می‌فرستم بروی خانه.»
پت گفت: «بیخشید، ادامه بده.»

گوش‌بریده دوباره شروع کرد: «روزگاری جادوگری بود. این جادوگر در سال ۱۶۶۷ زندگی می‌کرد، یعنی درست ۳۰۰ سال پیش.»

جینجرآهی کشید و گفت: «تو در به خاطر سپردن عددها عالی هستی.»

گوش‌بریده گفت: «من در همه چیز عالی هستم. خوب، این جادوگر گربه‌ای داشت و حدس بزند اسم این گربه چی بود!»
همه گربه‌ها به فکر فرو رفتند. سرانجام مارتا گفت: «کیتی.»

۱. جزیره "مان" با جمعیتی حدود ۸۶ هزار نفر که پایتخت آن شهر دوگلاس است یکی از جزایر نیمه خودمختار در دریای ایرلند است که بین بریتانیا و ایرلند واقع شده است.

گوش بریده

گوش بریده سر خود را با حالت تمسخر آمیزی تکان داد و گفت:
«او گربه نربود. دوباره سعی کنید حدس بزنید.»
چیکی با احتیاط گفت: «من شنیدم بیش تر گربه های جادوگران
گریمالکین^۱ نام داشته اند.»

چیکی دلش نمی خواست که گوش بریده او را هم مسخره کند.
گوش بریده با مهربانی گفت: «بله، اغلب این طور بود. اما این
گربه خاص چیزی بیش تراز یک گربه معمولی بود، بعضی وقت ها
به جن کوچک سیاه رنگ و بعضی وقت ها به قوربا غه می شد.»
پت با تعجب گفت: «چه عجیب! عجب گربه ای بوده!»
گوش بریده توضیح داد: «این گربه را مردم دستیار جادوگر
می پنداشتند. یعنی این که در طلس ها به جادوگر کمک می کرد
و اگر بگوییم که این گربه پدر بزرگ پدر جد جد من بوده، سرنخی
درباره اسم او به شما داده ام؟»
گربه ها همه فریاد زدند: «گوش بریده.»

گوش بریده پوز خندی زد و ادامه داد: «سرانجام متوجه شدید.
خوب، حالا ادامه داستان. این ساحره پیرو پدر بزرگ پدر جد جد من
برای تعطیلی به جزیره "مان" رفتند. زمانی که آن جا بودند گربه های
آن جا مثل تمام گربه های آن روزگار دم داشتند اما آن گربه ها یک

۱. A grimalkin اصطلاحی باستانی است. نوستردادموس، منجم فرانسوی، ۱۵۶۶-۱۵۰۳، گربه ای به نام گریمالکین داشت. در قرون وسطی غرب، نام گریمالکین به طور کلی گربه ها با شیطان و جادوگری در ارتباط قرار گرفت. زنانی که در سده های شانزدهم، هفدهم و هجدهم به عنوان جادوگر محاکمه می شدند، اغلب به داشتن گریمالکین متهم می شدند.

جوهایی نسبت به پدربزرگ پدر جد جد من گستاخی کردند. درباره او و دوستش، همان ساحره طعنه‌هایی می‌زدند.
مارتا در حالی که خیره سام را نگاه می‌کرد گفت: «شرم آوره!
سام در پاسخ گفت: «من را سرزنش نکنید این قضیه خیلی قدیمی تراز من بوده.»

گوش بریده وارد صحبت شده گفت: «پدربزرگ پدر جد جد تو یکی از آن‌ها بود. در حقیقت میان آن همه گربه، او بدترین گربه بود..»

سام پرسید: «از کجا می‌دانی؟»
گوش بریده جواب داد: «می‌دانم، من خیلی چیزها می‌دانم که شماها نمی‌دانید.»

پت خواهش کرد: «داستان را ادامه بده، چه چیزی برای آن گربه‌های گستاخ اتفاق افتاد؟»
گوش بریده دوباره پوزخندی زد و ادامه داد: «ساحره آن‌ها را طلسنم کرد، پدربزرگ پدر جد جد من هم کمکش کرد. می‌توانم بگوییم یک کار عالی انجام دادند. آن شب وقتی که ماه کامل شد...»
گوش بریده با حالتی نافذ درنگی کرد و در حالی که دیگران با دهان باز از تعجب نگاهش می‌کردند ادامه داد: «دم همه گربه‌های مانکس کنده شده وازان به بعد آن گربه‌ها هرگز دم نداشتند.»
سکوتی سنگین حاکم شد، تا سرانجام جینجر پرسید: «آیا برای گربه‌ها مهم بود؟»

گوش بردیه

گوش بردیه جواب داد: «البته که مهم بود. ضربه‌ای شدید به غرورشان.»

پت جیغ‌کشان گفت: «وای، گوش بردیه، تو هم می‌توانی طلسمن کنی؟»

گوش بردیه گفت: «این هم یک داستان تعریف کردنی است.»
چیکی تمنا کرد: «پس، بگو.»

گوش بردیه به تبلی تبسمی کرد ولی جوابی نداد و پت گفت:
«شرط می‌بندم او می‌تواند! شرط می‌بندم گوش بردیه هر کاری
می‌تواند بکند. اگه بخواهد می‌تواند پرواز کند. شرط می‌بندم
پدر بزرگ پدر جد جد اروی دسته‌جاروی ساحره پرواز می‌کرده،
شرط می‌بندم...»

چیکی گفت: «ساکت شو، تو بیش ترازیک بچه‌گربه حرف
می‌زنی. گوش بردیه اگر بخواهد پرواز کند به جای دسته‌جارو به
سفینه نیاز خواهد داشت.»

در همان حال را به گوش بردیه کرد و ادامه داد: «دوست
قدیمی، این طور نیست؟»

گوش بردیه با بی‌تفاقوتی گفت: «به احتمال زیاد، ولی نمی‌خواهم
پرواز کنم اما می‌گویم می‌خواهم چی کارکنم، بدجوری هم در فکر
این کار هستم. می‌خواهم از دست آدم‌های کوچه‌خوک‌ها خلاص
شویم و کوچه مال خودمان شود.»

سکوت سنگینی برقرار شد. هیچ یک از گربه‌ها مطمئن نبودند

گوش بریده جدی است یا این هم فقط یکی از شوخي هایش است. شوخي و جدی او را اغلب متوجه نمی شدند و اگر گربه ها به شوخي های او نمی خنده بند عصبانی می شد.

سرانجام اسنویی پیر بالحن آرامی پرسید: «گوش بریده، از دست آدم ها خلاص شویم؟ اما برای چی؟ اگه همه آدم ها بروند، چه کسی غذا به ما بده؟»

گوش بریده بالحن سرزنش بار گفت: «صاحب من هرگز، آن طور که باید و شاید به من غذانمی دهد. من خودم غذا پیدا می کنم. اگه بدانید کجاها را بگردید، چیزهای زیادی برای خوردن پیدا می شود. آدم ها مایه مزاحمت هستند، راه دیگری وجود ندارد. به پت بی چاره نگاه کنید که پسریچه صاحبیش این و رآن ورپرتش می کند. به چیکی نگاه کنید، تمام روز توی خانه زندانی هست. جینجر را بینید، تو سرددترین شب ها او بیرون می ندازند. اگر از دست آدم ها خلاص شویم، همیشه هر کاری که خوشمان بیاد انجام می دهیم. عالی می شود و من می دانم چه طوری این کار را کنیم.»

مارتا در حالی که لرزشی پشت راه راهش را فرا گرفت، زمزمه کرد: «نمی خواهی که آدم ها را بکشی؟ می خواهی؟»
گوش بریده گفت: «این کار لازم نیست. نه دوستان، ما فقط آن ها را می ترسانیم.»